

FOSZKARZ (1) *sb m*

I sg foszkârz(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Człowiek wykrętny, obłudny, oszust: Pięknie ci Gárnyfzowie do ludzi sie gárna, Odrzucili ná ftrone precz obłudność márną/ Nie ważą nád poczciwe tu nic záchowanie/ Iuż wĺzytki zacne fprawy kupifz v tych tanie/ Tylko teź z vprzeymością miey sie ku nim brácie/ Poznâią cie fořkarczem wĺtyd mie będzyc zâ cie/ Trzebâ to więc premądre [!] chcefzli ich ořzukâć/ Iâk mnimam w to nie trâfifz muřifz ták pokukâć. *PaprPan E3v.**

TG